

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN
DE VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit houdende de uitvoering van het decreet van 8 juli 2022 over de werk- en zorgtrajecten
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Het decreet over de werk- en zorgtrajecten voorziet in een aanbod voor personen die niet, niet meer of nog niet betaald aan het werk kunnen omwille van cognitieve, medische, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen. We voorzien in een aanbod van activeringstrajecten als een voorbereiding op betaald werk, arbeidsmatige activiteiten op een continuüm van participatie naar activering en onthaaltrajecten via het Geïntegreerd Breed Onthaal om onderbescherming tegen te gaan.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Werk en Sociale Economie

Beleidsveld: werk

Beleidsveld: sociale economie

Beleidsdomein: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Beleidsveld: welzijn

Met het voorliggende besluit houdende de uitvoering van het decreet van 8 juli 2022 over de werk- en zorgtrajecten (hierna genoemd: "decreet werk- en zorgtrajecten") geven we uitvoering aan het engagement uit het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024:

“Voor mensen met een medische, mentale, psychische, psychiatrische en/of sociale problematiek (MMPPS) verhogen we het aantal werk-zorgtrajecten in functie van de noodzaak en binnen het voorziene groeipad. Voor definitief niet-toeleidbaren vragen we de federale overheid om een apart statuut te voorzien, buiten de werkloosheidsverzekering. (...) We realiseren bijkomende plaatsen voor sociale economie, met daarbij aandacht voor zowel individueel maatwerk als collectief maatwerk en arbeidszorg.”

Binnen beide beleidsdomeinen Werk en Sociale Economie en Welzijn, Volksgezondheid en Gezin liepen de voorbije periode onderzoeken via Viona en het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin waarvan de inhoudelijke of beleidsmatige aanbevelingen verwerkt werden in de voorliggende aanpassingen van het regelgevend kader. Na de aanpassing van het decretale kader volgt de verdere uitwerking via dit ontwerp van besluit.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het ontwerp van besluit dat op 8 juli 2022 een eerste keer principieel werd goedgekeurd, werd onderworpen aan:

- het taal- en wetgevingsadvies nr. 2022-210 van 1 juni 2022;
- het advies van de inspectie van financiën van 9 juni 2022;
- het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, werd toegekend op 7 juli 2022.

Het ontwerp van besluit dat op 23 september 2022 een tweede keer principieel werd goedgekeurd, houdt rekening met:

- het advies van de Vlaamse Raad WVG van 5 september 2022;
- het advies van de SERV van 9 september 2022;
- het advies van NOOZO, de Vlaamse advies- en participatieraad van personen met een handicap 'Niet Over Ons Zonder Ons' van 9 september 2022;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie van 6 september 2022.

Het voorliggende ontwerp van besluit houdt rekening met het advies nr. 72.295/1 van Raad van State van 7 november 2022.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het decreet over de werk- en zorgtrajecten voorziet in een aanbod voor personen die niet, niet meer of nog niet betaald aan het werk kunnen omwille van cognitieve, medische, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen. Het decreet voorziet drie types dienstverlening:

1. Onthaaltrajecten via het Geïntegreerd Breed Onthaal: gericht op het realiseren van een toegankelijke sociale hulp- en dienstverlening en het tegengaan van onderbescherming. De onthaaltrajecten via het Geïntegreerd Breed Onthaal krijgen binnen het decreet een decretale basis voor de gegevensuitwisseling;
2. Activeringstrajecten; tijdelijke trajecten waarbij zowel ingezet wordt op werk- als zorgbegeleiding voor mensen met cognitieve, medische, psychische, psychiatrische of sociale problematieken die momenteel geen betaald werk kunnen verrichten omwille van die problemen, maar die mits een traject van 3 tot 18 maanden kunnen toegeleid worden naar betaald werk, ofwel in het normaal economisch circuit ofwel in de sociale economie;
3. Arbeidsmatige activiteiten; een begeleidingsaanbod van onbezoldigde bezigheid voor mensen met cognitieve, medische, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen die omwille van die problemen niet kunnen toegeleid worden naar betaald werk, noch in het normaal economisch circuit, noch in het sociaal economisch circuit; het aanbod is gericht op de latente voordelen van werk (zingeving, dagstructuur, opbouw van een netwerk, status, competentiebehoud, enz.).

Aangezien wetgevingstechnisch de voorkeur werd gegeven aan een nieuw decreet (op aansturen van het taal- en wetgevingstechnisch advies) wordt ook een nieuw uitvoeringsbesluit opgesteld. Met dit ontwerp van besluit geven we uitvoering aan het tweede luik, activeringstrajecten, en het derde luik, arbeidsmatige activiteiten. De onthaaltrajecten via het Geïntegreerd Breed Onthaal behoeven geen verdere uitwerking in dit besluit.

Met werk- en zorgtrajecten wordt gestreefd om een toegankelijk en inclusief aanbod voor de doelgroep die niet, nog niet, niet meer betaald aan de slag kan omwille van cognitieve, medische, psychiatrisch, psychische of sociale problemen te realiseren op het continuüm participatie – activering. Het aanbod van de werk- en zorgtrajecten onderscheidt zich van het reguliere aanbod op vlak van bemiddeling en opleiding, alsook van het reguliere aanbod op vlak van zorg en welzijn.

De inhoudelijke aanpassingen aan het decreet zijn gericht op het toekomstbestendig maken van de activeringstrajecten en het mogelijk maken van de uitwisseling en verwerking van persoonsgegevens, rekening houdend met de algemene verordening gegevensbescherming. Uit de onderzoeken bleek een nood aan meer uitwisseling van informatie over de deelnemers, goede praktijken, methodieken en samenwerking tussen de organisaties op het terrein.

De aanpassingen aan het decreet voor de activeringstrajecten werden vertaald naar het uitvoeringsbesluit. Zo wordt de mandatering van de casemanager Zorg aangepast en zal bij de start van een mandaatperiode een samenwerkingsverband Zorg met drie welzijns- en zorgvoorzieningen gemandateerd worden voor de volledige periode van vijf jaar.

Dit samenwerkingsverband garandeert dat elke nieuwe deelnemer van bij de start van een traject, in eender welke regio, meteen terecht kan bij een casemanager Zorg met de juiste achtergrond en kennis. Deze manier van werken moet niet enkel tot een vlottere expertiseopbouw leiden bij de casemanagers Zorg, maar ook tot een betere samenwerking met de casemanagers Werk, wat op zich weer leidt tot een betere, meer kwalitatieve dienstverlening ten aanzien van de deelnemer. Daar komt bij dat de opdrachten van de casemanagers Zorg en casemanager Werk voortaan binnen een casemanagementteam worden opgenomen, elk vanuit de eigen expertise, wat opnieuw de samenwerking rond de deelnemer en dus ook het traject van de deelnemer ten goede komt.

Het netwerk van dienstverleners in een activeringstraject wordt voortaan vertegenwoordigd door een netwerkcoördinator, deze nieuwe naam sluit meer aan bij de opdrachten die deze organisatie opneemt om de uitvoering van de acties uit het geïntegreerd trajectplan vlot op elkaar te laten aansluiten en de eventuele knelpunten hierbij tijdig te ondervangen. De samenstelling van het netwerk werd via het decreet werk- en zorgtrajecten licht aangepast.

Binnen arbeidsmatige activiteiten voorzien we twee types van begeleiding van arbeidsmatige activiteiten. Het gaat om onbetaalde activiteiten, gericht op het aanbieden van de latente functies van arbeid. Met arbeidsmatige activiteiten in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid ligt de focus op participatie en het voorkomen van een sociaal isolement Personen die naar de arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie worden toegeleid kampen met diverse cognitieve, medische, psychische, psychiatrische of sociale problemen waardoor zij niet betaald aan de slag kunnen, maar zij zijn hier mogelijk al voor in begeleiding bij de reguliere zorg en hulpverlening of zij zijn niet bereid om voor deze problemen in begeleiding te gaan. De vraag naar werk primeert voor hen en het is vanuit deze vraag dat de begeleiding wordt vormgegeven. Ze worden in een realistische werkomgeving begeleid, ervaren de contacten met collega's, zien een perspectief naar betaalde arbeid, krijgen zelfinzicht door zich te spiegelen aan collega's, ondervinden de verwachtingen van een werkvloer (woon-werkverkeer, samenwerking,...),... De deelname aan arbeidsmatige activiteiten wordt op voorhand niet beperkt in de tijd, maar wordt opgevolgd via een regelmatige evaluatie of de arbeidsmatige activiteiten nog steeds passend zijn voor de persoon. Het is essentieel dat deze deelname aan arbeidsmatige activiteiten zo kort mogelijk duurt, de persoon verwerft immers geen inkomen, bouwt geen rechten op in de sociale zekerheid, ontvangt enkel zijn of haar uitkering (zonder opschorting van de degressiviteit) of leefloon. Het kan niet de

bedoeling zijn om betaalde arbeid te verdringen en we moeten erover waken dat onze arbeidsmarkt ook kansen biedt aan personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt door het inzetten van hun competenties ook te verlonen. Tegelijkertijd is het noodzakelijk dat deze deelname aan arbeidsmatige activiteiten zolang duurt als de persoon hier behoefte aan heeft. Uit het onderzoek van het Steunpunt WVG bleken de arbeidsmatige activiteiten in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid een essentiële aanvulling op de zorg en hulpverlening die reeds voorhanden is. Bovendien kan de tijdsdruk van een tijdelijk traject op voorhand al zorgen voor een selectie waardoor personen die omwille van hun problematieken of omwille van hun context meer tijd nodig hebben om de stap naar betaalde arbeid te kunnen zetten uit de boot dreigen te vallen en mogelijk zelfs niet toegeleid worden.

Hiermee zetten we de huidige uitvoering met twee types aan arbeidsmatige activiteiten verder, evenwel met een aantal aanpassingen om tegemoet te komen aan de beleidsaanbevelingen uit het onderzoek en de vragen van het werkveld. Zo wordt het bedrag voor de begeleiding van arbeidsmatige activiteiten in het kader van het gezondheids- en het welzijnsbeleid aangepast en voorzien we handvaten voor deze begeleiders om deelnemers met een vraag om stappen naar betaald werk te verkennen te ondersteunen.

Doelgroep en aanbod

Eind juli 2022 kent VDAB 16.814 niet-werkende werkzoekenden met cognitieve, medische, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen met een advies waarvan:

- 2.490 werkzoekenden met een advies Activeringsbegeleiding
- 3.194 werkzoekenden met een advies arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie (AMA WSE)
- 11.130 werkzoekenden met een advies 'Welzijn'

Provincie	Activeringsbegeleiding	AMA WSE	Advies welzijn	Eindtotaal
Antwerpen	608	606	4.266	5.480
Limburg	492	740	964	2.196
Oost-Vlaanderen	563	787	3.392	4.742
Vlaams-Brabant	418	405	1.443	2.266
West-Vlaanderen	409	656	1.065	2.130
Eindtotaal	2.490	3.194	11.130	16.814

Personen met een advies Welzijn (vroeger: advies niet-toeleidbaar) kunnen doorverwezen worden naar de onthaaltrajecten bij samenwerkingsverband van het Geïntegreerd Breed Onthaal of naar arbeidsmatige activiteiten erkend door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Voor de periode 2018-2021 werden 1.100 **activeringstrajecten** op jaarbasis voorzien. In 2022 zijn 1.200 activeringstrajecten voorzien, vanaf 2023 gaat het om 1.300 activeringstrajecten. Momenteel kan de toeleiding naar de activeringstrajecten tot 30/06/2023, de mandatering van de penhouders en casemanagers wordt hierop voorzien. Voor 2021 kenden we een quasi volledige invulling van het aantal activeringstrajecten.

De erkenning van de **begeleiders arbeidsmatige activiteiten door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin** is voorzien voor een periode van vijf jaar. Momenteel beschikken 250 organisaties over een erkenning van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin als begeleider arbeidsmatige activiteiten. Hiervan hebben 158 begeleiders effectief al overeenkomsten

ingediend. In mei 2022 telde het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 3.271 actieve overeenkomsten tussen AMA-begeleiders, werkposten en individuele deelnemers.

Vanaf 1 april 2021 kregen 73 maatwerkbedrijven een contingent van in totaal 1.821 **begeleidingen arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie** van deelnemers gedurende een volledig jaar. De maatwerkbedrijven kunnen het contingent invullen in samenwerking met andere maatwerkbedrijven of welzijns- en zorgorganisaties. Jaarlijks kan aan de hand van de invulling van de begeleidingen een herverdeling van de plaatsen gebeuren. In het tweede kwartaal van 2022 kende het contingent een invulling van 84,6%.

B. REACTIE OP HET ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Na de eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering op 8 juli 2022 werd het advies gevraagd aan de sociale partners (SERV), de Vlaamse Raad WVG en de Vlaamse advies- en participatieraad van personen met een handicap 'Niet Over Ons Zonder Ons' (NOOZO). De drie adviezen verwijzen ook naar het eerder advies dat ze bij het decreet over de werk- en zorgtrajecten formuleerden. Voor de reactie op deze adviezen wordt verwezen naar de documenten goedgekeurd op 23 september 2022 (VR 2022 2309 DOC 1029).

Het advies 72.295/1 van Raad van State werd ontvangen op 7 november 2022.

De rubriek 'rechtsgronden' in de aanhef werd aangepast aan het advies van de Raad van State. Artikel 29, derde lid van het decreet werd behouden als rechtsgrond aangezien dit lid bepaalt dat de deelname aan arbeidsmatige activiteiten geëvalueerd kan worden. Voor arbeidsmatige activiteiten in het kader van welzijns- en gezondheidsbeleid is dit opgenomen bij de taken van de begeleider (artikel 43, §1, 7°). Bij arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie maakt dit ook deel uit van de taken van de begeleider (artikel 66, tweede lid, 8°) en heeft de VDAB ook de opdracht de deelname minstens jaarlijks te evalueren (artikel 56, eerste lid). Ook artikel 32, eerste lid, werd behouden als rechtsgrond aangezien voor de berekening van de subsidies bij arbeidsmatige activiteiten persoonsgegevens worden verwerkt.

Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de

verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.

Inzake de verenigbaarheid van het ontwerp met de Europese staatssteunreglementering, kan verwezen worden naar de toelichting die hierover werd verschaft aan de Raad van State en opgenomen werd in het advies van de Raad van State.

De Raad van State vermeldt dat in heel wat artikelen opdrachten gelijkelijk zijn gegeven aan verschillende ministers, geeft aan dat vele van de bepalingen lijken uit te gaan van de hypothese dat bepaalde bevoegdheden aan een enkele minister zijn toegewezen en concludeert dat het niet duidelijk is hoe deze bepalingen moeten worden toegepast indien deze verschillende bevoegdheden niet aan een en dezelfde minister zijn toevertrouwd.

Conform de omzendbrief VR 2019/4 werden in dit ontwerp van besluit niet de titels van de (huidige) ministers vermeld, maar de bevoegdheden (zie o.a. punten 30 en 243 en volgende van deze omzendbrief). Hierbij werd niet uitgegaan van de huidige bevoegdheden van de minister, maar van de noodzakelijke bevoegdheden in het kader van dit ontwerp van besluit. Wanneer – in de toekomst – de bevoegdheden niet aan één en dezelfde minister worden toegewezen, zullen verschillende ministers bevoegd zijn (met name de ministers die de in het ontwerp vermelde bevoegdheden vertegenwoordigen).

Daarnaast geeft de Raad van State aan dat het onduidelijk is of aan welke minister een bepaalde bevoegdheid werd gegeven, en indien de opdracht aan meerdere ministers wordt gegeven, of ze de bevoegdheid al dan niet gezamenlijk moeten uitoefenen. Het ontwerp werd grondig nagekeken en in die zin verduidelijkt. Met betrekking tot de samenwerkingsverbanden Zorg is het bijvoorbeeld heel duidelijk dat drie ministers bevoegd zijn, aangezien de drie vermelde bevoegdheden (1) welzijn, 2) gezondheids- en woonzorg en 3) personen met een beperking) de sectoren van de drie welzijns- en gezondheidsvoorzieningen van het samenwerkingsverband vertegenwoordigen (1) CAW 2) voorziening uit de geestelijke gezondheidszorg/ dienst maatschappelijk werk van een ziekenfonds en 3) VAPH-voorziening).

Artikel 8 werd aangepast, de begeleiding op en naar een werkvloer bestaat minimaal uit een werkervaringsstage. Activeringsstage wordt geschrapt door een aanpassing van de regelgeving (VR 2022 2810 DOC1173).

De Raad van State vraagt naar de decretale bepaling die het mogelijk maakt om beroep te doen op dienstverleners buiten het netwerk (artikel 37, § 1).

In het artikel 17 van het decreet worden de mandaatvoorwaarden voor de netwerkcoördinator verduidelijkt. De decreetgever bepaalt een minimale samenstelling voor het netwerk van dienstverleners dat de netwerkcoördinator vertegenwoordigt, geen nominatieve samenstelling. Dit impliceert dat er ruimte is om partners aan dit netwerk toe te voegen, op voorwaarde dat het netwerk aan de minimale samenstelling blijft voldoen. Het mandaat wordt immers op naam van de netwerkcoördinator toegekend en niet op naam van de netwerkcoördinatoren samen met de dienstverleners van het netwerk op het moment van de aanvraag.

Wanneer een netwerk, ondanks de minimale samenstelling, geen aanbod heeft voor de noden van de klant, kan er alsnog een oplossing gezocht worden buiten het oorspronkelijke netwerk en dat in het belang van de klant. Dit gebeurt door tijdelijk (beperkte duur of ad hoc) of permanent een dienstverlener toe te voegen aan het netwerk. Deze dienstverlener moet verder wel aan alle voorwaarden voldoen waaraan ook de andere dienstverleners van het netwerk moeten voldoen volgens het decreet en het besluit. Om deze reden stipuleert artikel 37 dan ook dat de gemandateerde netwerkcoördinator in dat geval met de dienstverlener buiten het netwerk schriftelijk afspraken dient vast te leggen over de taakverdeling in de dienstverlening en de eventuele vergoeding.

Artikelen 38, 39 en 40 werden herwerkt met het oog op het invoeren van een voorafgaande hoorprocedure. De hoorprocedure wordt nu ingewerkt in het kader van een voornemen van beslissing. De (interne) bezwaarprocedure na de definitieve beslissing wordt geschrapt, aangezien dit decretaal niet werd verankerd. Dit betekent uiteraard niet dat er geen (externe) bezwaarprocedure meer mogelijk is. Men kan nog altijd terecht met bezwaren bij de Raad van State. Met betrekking tot de opmerking van de Raad van State dat de opsomming in het eerste lid van artikelen 39 en 40 de gevallen van schorsing of intrekking zou beperken, kan worden gesteld dat de opsomming niet bedoeld is om de decretale omschrijving te beperken, maar louter te verduidelijken. Er is dus geen spanningsveld tussen het decreet en het uitvoeringsbesluit.

De Raad van State vraagt een uitklaring bij artikel 41. Deze bepaling uit het besluit heeft betrekking op het bijhouden van stukken ter verantwoording van de compensatievergoeding, niet op het verwerken van persoonsgegevens. Voor het verwerken van persoonsgegevens doen we beroep op artikel 23 tot 25 van het decreet.

Artikel 43, §3, derde lid, moet inderdaad zo worden begrepen dat de deelnemer zijn toestemming (om gegevens te verwerken en uit te wisselen met de instanties, vermeld in het eerste lid, 1°, b), en 7°, en met de VDAB, vermeld in het tweede lid) vrij kan weigeren of intrekken. De Raad van State geeft aan dat deze weigering of intrekking van de toestemming niet mag leiden tot een ruimere nadelige behandeling of een bredere niet toepassing van de ontworpen regeling. Dit is niet het geval, zoals hieronder aangegeven.

Artikel 43, §3, derde lid, heeft enerzijds betrekking op de opdrachten van de erkende begeleider, vermeld in artikel 43, §3, 1°, b) en 7°. De begeleider staat ervoor in dat de rechten die verbonden zijn aan het statuut van de persoon verzekerd blijven en de plichten die verbonden zijn aan het statuut van de persoon vervuld zijn bij een deelname aan arbeidsmatige activiteiten in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid (artikel 43, §3, 1°) en ondersteunt de deelnemer hierbij door bijvoorbeeld te wijzen op de procedures en de nodige informatie aan te reiken om de administratieve procedure bij de uitkeringsinstantie te onderbouwen. De deelnemer kan de begeleider toestemming geven om, bij eventuele knelpunten of wijzigingen aan de situatie van de deelnemer, contact op te nemen met de uitkeringsinstanties. In geval van het ontbreken van de vermelde toestemming kan de erkende begeleider deze opdrachten van evaluatie en ondersteuning van de deelnemer nog steeds uitvoeren.

Artikel 43, §3, derde lid, heeft anderzijds betrekking op de mogelijkheid voor de erkende begeleider om voor rekening van de deelnemer een verzoek tot deelname aan arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie te registreren of in te dienen bij de VDAB op de wijze vermeld in artikel 52 en 53. De deelnemer kan bij de VDAB een verzoek tot deelname aan arbeidsmatige activiteiten in de sociale economie indienen of kan op basis van artikel 43, §3, derde lid, de begeleider arbeidsmatige activiteiten in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid vragen hem of haar hier bij te ondersteunen door het delen van informatie die de beslissing van de VDAB kan ondersteunen. De mogelijkheid om een verzoek tot deelname in te dienen, blijft dus gegarandeerd, ook bij het ontbreken van de toestemming van de deelnemer voor het delen van deze informatie.

De Raad van State merkt op dat de VDAB in de artikelen 51 tot 57 taken en bevoegdheden toegekend krijgt, waarvoor de Raad van State geen rechtsgrond vindt in het decreet van 8 juli 2022 over de werk- en zorgtrajecten noch in artikel 5, §1/1, 6° en 7° van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding'. Deze artikelen in het VDAB decreet vormen ons inziens een dienstige rechtsgrond. Aanvullend kunnen we verwijzen naar artikel 5, §1/1, 12° de taken van die de VDAB heeft als activeringsregisseur om alle personen op beroepsactieve leeftijd te activeren, ongeacht hun statuut of hun sociale zekerheids- of socialebijstandstelsel en artikel 3 van het decreet van 8 juli 2022 over de werk- en zorgtrajecten dat toelaat om voorwaarden voor deelname aan werk- en zorgtrajecten nader te bepalen.

De Raad van State maakt ook een opmerking over de verwerking van persoonsgegevens door VDAB in de artikelen 51 tot 57.

Voor de verwerking van persoonsgegevens door de VDAB in dit kader, verwijzen we naar artikel 4/1 van het VDAB-decreet van 7 mei 2004 dat bepaalt dat de VDAB persoonsgegevens van werkzoekenden en iedere persoon op beroepsactieve leeftijd verwerkt om hun duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt te verzekeren en te bevorderen.

Het aanbod dat het onderwerp vormt van deze regelgeving, namelijk de werk- en zorgtrajecten, heeft een decretale basis en krijgt verder invulling via dit ontwerp van besluit. In artikel 69 gaat het niet over de kern van het decreet, maar over het regelen van ondersteunende of aanvullende dienstverlening; hierbij gaat het om regels van bijkomstige aard of beperkt belang. De Raad van State geeft aan dat het ontwerp van besluit een omschrijving van wat onder “dienstverlening” kan worden verstaan, bevat, maar dat deze omschrijving niet beperkend is. Omwille van die reden werd artikel 69 aangepast zodat de omschrijving van dienstverlening duidelijker afgebakend is. Dit artikel biedt de ministers de mogelijkheid om voor hun bevoegdheden of gezamenlijk een aanvullende dienstverlening te financieren die de optimale uitvoering van de werk- en zorgtrajecten ondersteunt. De noodzaak en de concrete invulling van een aanvullende dienstverlening zal in functie van de exacte behoefte en eventuele knelpunten bepaald worden.

Aan de opsomming in artikel 82, eerste lid, 1°, werd, op advies van de Raad van State artikel 39 toegevoegd.

Er wordt niet ingegaan op de vermelding in het advies van de Raad van State dat artikel 12 van het decreet rechtsgrond biedt voor bepalingen van het ontwerp van besluit die krachtens artikel 83, 2°, vroeger in werking treden. Artikel 83, 2°, van het ontwerp van besluit, verwijst naar artikel 22 tot en met 25 (bepalingen die betrekking hebben op de casemanager werk) en artikel 32 (die betrekking heeft op de netwerkcoördinator) van het ontwerp van besluit. Daarnaast verwijst het naar artikel 7, §1 en §3 van het ontwerp. Deze onderdelen van artikel 7 omschrijven het werkingsgebied voor de casemanager werk en de netwerkcoördinator, samen met het netwerk. Hoewel artikel 7, §3, van het ontwerp van besluit ook verwijst naar §2, waarbij §2 het werkingsgebied omschrijft voor het samenwerkingsverband Zorg (en hiervoor beroep doet op artikel 12 van het decreet als rechtsgrond), treedt artikel 7, §2, van het ontwerp van besluit slechts later in werking en wordt artikel 12 van het decreet bijgevolg als rechtsgrond niet vermeld (artikel 7, §2, van het ontwerp van besluit en artikel 12 van het decreet treden namelijk samen later in werking).

Het verlenen van terugwerkende kracht van de artikelen 13 en 17 van het decreet en de artikelen 7, §1 en §3, artikel 22 tot en met 25 en artikel 32 is in casu gerechtvaardigd conform de adviespraktijk van de Raad van State. Het is noodzakelijk voor de goede werking van en de continuïteit in de dienstverlening van VDAB: indien door VDAB niet zonder verwijl van start kan worden gegaan met het voeren van een overheidsopdrachtenprocedure voor de mandatering van de netwerkcoördinatoren en casemanager werk, zullen deze netwerkcoördinatoren en casemanager werk niet in staat zijn hun taak op te nemen vanaf 1 juli 2023, en zal er een onderbreking in de betrokken dienstverlening ontstaan. Bovendien is de voorwaarde die de Raad van State in haar adviezen daarvoor stelt, nl. dat door het verlenen van de retroactiviteit geen verkregen situaties mogen worden aangetast, in casu ook vervuld.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

Voor de bestuurlijke impact verwijzen we naar de documenten die de Vlaamse Regering op 8 juli 2022 een eerste keer principieel heeft goedgekeurd (VR 2022 0807 DOC 0772).

4. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit houdende de uitvoering van het decreet van 8 juli 2022 over de werk- en zorgtrajecten;
- 2° de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te belasten met de uitvoering van dit besluit.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw,

Jo BROUNS